

þeir við lok hvers reikningsárs seu í sjóði. Þessari ráðstöfun 1859.
hafið þér, herra stiptamtmaður, í bræfi yðar 30. maí þ. á., skotið 19. ágúst.
til samþykkis stjórnarinnar.

Það lítur svo út, að legið hafi á að máli þessu væri fljótt
ráðið til lykta, þó þér hafið ekki tekið það fram, þaræð
annars hefði átt að skjóta því undir úrskurð stjórnarinnar, sam-
kvæmt reglugjörð 27. nóvember 1846, 24. gr.

Vér látum yður hérmeð vita, að stjórnin að öðru leyti fellst
á ráðstafanir yðar í máli þessu.

36. Bréf kirkju- og kennslustjórnarinnar til stiptyfir- 19. ágúst. valdanna á Íslandi, um veitingu Vestmannaeyja prestakalls.

Með því ágreiningur var milli yðar, herra stiptamtmaður,
og yðar, háæruverðugi herra, um veitingu Vestmannaeyja-brauðs-
ins, sem nú er laust, hafið þér í bræfi 17. júním. þ. á. beiðzt
úrskurðar stjórnarinnar um þetta mál, samkvæmt konungs-
úrskurði 14. maí 1850, um breytingu á veitingu þeirra brauða
á Íslandi, sem hans hátign konungurinn eigi sjálfur veitir.

En áður brauð þetta sè veitt, þykir stjórninni hlýða að
það sè nákvæmlega yfirvegað, hvort ekki sè ástæða til að skipa
svo fyrir, að vera skuli aðstoðarprestur á Vestmannaeyjum, annað-
hvort á þann hátt, að þar sè fastur aðstoðarprestur í brauðinu,
er hafi ákveðinn hluta af tekjum þess, eða þannig, að sóknar-
presturinn sè skyldaður til að hafa aðstoðarprest; og ber þess
að geta í því efni, að þaræð Vestmannaeyjar liggja afskekktar og
optlega er erfitt að komast þaðan í land, getur svo farið, að þegar
ekki er nema einn prestur á eyjunum, og hann fatlast, að þar
verði prestlaust svo mánuðum skipti; á hinn bóginn eru tekjur
brauðs þessa meiri, en tekjur flestra eður allra annara brauða á
Íslandi, svo að fært er þeirra vegna að búa svo um, að slíkt
komi eigi fyrir; virðist þetta allt saman mæla með því, að
setja skuli aðstoðarprest á eyjarnar.

Fyrir því skorar kirkju- og kennslustjórnin á yður um, að

1859.
19. ágúst. athuga málefni þetta, og leita um það álits nefndar þeirrar, er „synodus” hefir sett til þess að ræða um umbót á prestaköllum á Íslandi, og senda síðan hingað álitsskjal nefndarinnar svo fljótt sem verða má, ásamt með athugasemdum sjálfra yðar; einnig eruð þér beðnir að senda skýrslu um tekjur brauðsins á ári hverju um 10 ára tíma, og um stærð safnaðarins, og gjöra uppástungur um það, hvernig máli þessu skuli ráða til lykta.

19. ágúst. **37. Bréf kirkju- og kennslustjórnarinnar til stiptyfirvaldanna á Íslandi, um leyfi fyrir eigendur Skálholts kirkju til að kaupa konungleg skuldabréf fyrir fê kirkjunnar.**

Í bænarskrá nokkurri, er þér, herra stiptamtmaður og þér, háæruverðugi herra, hafið sagt álit yðar um í bréfi 17. nóvemberm. f. á., hafa þeir Thorsteinson, konferenzráð, og Hannes kaupmaður Johnsen, eigendur Skálholts kirkju, meðal annars farið þess á leit, að þeim yrði veitt leyfi til að verja fê kirkju þessarar, því sem um er rætt í konungsbréfi 29. septemberm. 1848, og sem nú er að upphæð 960 rd., til að kaupa fyrir það konungleg skuldabréf, er gefi 4 af hundraði í vöxtu á ári, í stað þess að setja fê þetta á vöxtu í jarðabókarsjóð Íslands.

Eptir að stjórn kirkju- og kennslumálanna var búin að bera mál þetta upp fyrir konungi, hefur hans hátign 17. dag þ. m. allramildilegast fallizt á þá uppástungu stjórnarinnar, að leyfi það, er um var sótt, veitist beiðendunum, með þeim skilmálum, að þér ritið á skuldabréfin bann mót því að þeim sé fargað, og að þau séu síðan fram seld til varðveizlu í jarðabókarsjóðnum, og að endingu að öllu því fê, sem áður er um getið, eður 960 rd., sé varið til að kaupa fyrir það slík ríkisskuldabréf, er eigi standi í hærra verði en þau hljóða uppá.

Þetta tilkynnist yður, sjálfum yður til leiðbeiningar og til auglýsingar þeim, er hlut eiga að máli.